

lem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Sponneck) har meent, at det Udfælgste var at faae en Retsfag igang for at komme til en Afgjørelse af dette store Spørgsmaal, saa er det ganske vist, at man ikke behøver at have nogen stor Skræk for Retsfager. Det ærede Medlem har vistnok som Minister havt en saadan Hob af dem, at han er bleven saa hærdet, at det maastee endog er blevet ham til en Fornøielse at have Retsfager; men det er imidlertid ikke altid nogen Fornøielse for Andre, det maa vistnok i det Hele betragtes som noget mindre Fornøieligt. Dernæst vilde, hvad enten man nu betragter det at have Retsfager som en Fornøielse eller ikke, en saadan Sag i ethvert Tilfælde blive langvarig; der vilde hengaae længere Tid, inden man kom til en Afgjørelse; der vilde blive en Mellemtilstand, hvoraf der vilde følge Udgifter, som efterhaanden kunde løbe op til en ikke ringe Deel af det Beløb, hvorom her er Spørgsmaal, og navnlig er det vist, at den paagjældende Passage sandsynligviis under alt Dette vilde blive mere og mere uanstændig. Nu har vel det ærede Medlem (Sponneck) forkastet Begrebet „Anstændighed“, overført paa Veie, men det maa dog tages med i Betragtningen, og jeg veed heller ikke, hvorfor man ikke skulde kunne anvende det derpaa; „passende“ og „anstændigt“ ere Udtryk, der omtrent kunne blive synonyme. Jeg troer, at det ligger i Sagens Natur, at man ved en Veie maa tage Hensyn til, hvilken Benyttelse den er undergivet, naar man skal bestemme, i hvilket Omfang Vedligeholdelsen skal gaae for sig o. f. v. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at man i det Hele taget maa finde det naturligt og ønskeligt, at Sagen nu bliver afgjort, istedetfor at have den Udagt gennem flere Aar at see den komme frem i Skikkelse af Udgifter til Vedligeholdelse, idet man derhos er underkastet den Usikkerhed i Afgjørelsen, som Forslagets Forkastelse dog altid vil føre med sig. Det er ganske vist, at, naar der spørges om, hvad der juridisk er det aldeles Sikre, kan Ingen her med Bestiethed svare derpaa, men Frederiksberg Commune har opfattet Spørgsmaalet saaledes, at Forholdet ved Domstolene vil kunne oplyses og bevises paa den Maade, at det vil blive anseet for urigtigt uden Videre at kaste

Byrden ikke alene ved denne Allee, men ogsaa ved Pilealleen, Alleegaden og Falconeeralleen, der, som sagt, tidligere have været Pertinentier til Slottet, over paa den. Dette vil jeg imidlertid lade staae hen som tvivlsomt; men hvad der derimod forekommer mig at maatte være aldeles utvivlsomt, er, at det umuligt kan blive paalagt Kommunen, hvis den skal overtage Veien, uden at Saadant stee ifølge Overeenskomst, at vedligeholde den i dens nuværende Brede og med dens fire Rækker Træer. Jeg troer, at selv det ærede Medlem for Aalborg (Sponneck) vil være enig med mig i, at dette umuligt ved Domstolene kan paalægges den, medens jeg tillige er overbevist om, at det ærede Medlem ikke er enig med den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (N. Jensen), naar han sagde, at dette var i allerhøjeste Grad ligegyldigt. Det forstaaer sig, at Sagen, naar man betragtede den saaledes, fik en heelt anden Charakter, men saaledes er den ikke bleven opfattet hverken tidligere i det andet Thing eller af Ministeriet, og jeg troer heller ikke, at den bør betragtes saaledes her. Naturligviis ligger der en lang Strækning mellem at kalde Noget i allerhøjeste Grad ligegyldigt og at sige, at det er høist betydningfuldt, men paa denne lange Veie ligger ogsaa den foreslaaede Afgjørelse, som det forekommer mig, at man maa kalde meget billig og rimelig, naar man seer bort fra det Retlige, hvorom man ikke kan sige Andet, end at Sagen, forsaavidt den reises nu, ikke blot vil komme til at dreie sig om Frederiksberg Allee men ogsaa om Pilealleen, Alleegaden og Falconeeralleen, og at det vel kan være, at Staten fritages for disse Veie, hvorimod de føres over paa Kommunen, men vel at mærke, først efterat Staten i nogle Aar dog har maattet anvende Noget paa dem, medens det vil være umuligt, at Frederiksberg Allee kan overdrages paa anden Maade, end at der fra Statens Side maa renonceres paa, at den overhovedet bevarer i den Skikkelse, hvori den nu befinder sig. Naar man ligeover derfor betragter det, her foreligger, som Resultatet af Forhandlingerne mellem Indenrigsministeren og Communalbestyrelsen, siger jeg, at det forekommer mig, at man fra Billighedens Standpunkt